

justitsministerens stilling som den øverste ansvarlige for anklagemyndigheden vil samtidig betyde en svækkelse af den parlamentariske kontrol med anklagemyndigheden.

Der har under udvalgsbehandlingen ikke kunnet fremdrages eksempler på påstanden om en stigende politisering af strafferetsplejen. Derimod står det efter alt, hvad der er oplyst, fast, at justitsministeren altid bør være og i det sidste halve århundrede har været overordentlig tilbageholdende med at gribe ind i anklagemyndighedens behandling af enkeltsager. En hel eller delvis fjernelse af justitsministerens kompetence i konkrete straffesager vil være yderst betænkelig og kunne på sigt også svække ministerens tilsynsmyndighed.

Dansk Folkeparti ønsker at bevare princippet i retsplejelovens § 98, hvorefter justitsministeren er de offentlige anklagere overordnet og fører tilsyn med disse. Det betyder også, at ministeren fortsat skal have beføjelser i konkrete straffesager.

Et mindretal i udvalget (S, SF, RV og EL) opfordrer justitsministeren til at lade spørgsmålet om ministerens påtalekompetence i sager om forbrydelser omfattet af straffelovens kapitel 12 og 13 være omfattet af grundlaget for den høring, som ministeren vil iværksætte, jf. svaret på spørgsmål 2, med henblik på at få indhentet høringsparternes synspunkter på denne problemstilling også. Dette gælder uanset, at forslag til revision af den eksisterende ordning på dette

punkt ikke medtages i det lovudkast, som sendes i høring, jf. ministerens tilkendegivelse herom i svaret på spørgsmål 3.

Et mindretal i udvalget (S) er enig med justitsministerens principielle bemærkninger om straffelovens kapitel 12 og 13 og de atypiske hensyn, der her gør sig gældende. Socialdemokratiet håber, at justitsministeren i høringen og de efterfølgende overvejelser vil have særlig fokus på den norske model, hvor de atypiske hensyn er imødekommet, men hvor kompetencen er regeringens kollektive ansvar og ikke ligger hos justitsministeren alene, samt at der indgår skriftlighed.

Et mindretal i udvalget (SF, RV og EL) havde ud fra et principielt synspunkt foretrukket, at såvel justitsministerens kompetence efter retsplejeloven til at give de offentlige anklagere pålæg vedrørende behandlingen af konkrete sager som justitsministerens påtalepåbud efter straffeloven som udgangspunkt blev ophævet. Justitsministeren vil efter den af justitsministeren skitserede ændring fortsat have en – omend mere afgrænset – kompetence, som vil kunne udsættes for pres fra politikere og andre for at blive udnyttet i kontroversielle straffesager med stor offentlig omtale. Uanset dette kan SF, RV og EL støtte en ændring som skitseret ovenfor, da det er et skridt i den rigtige retning.

Der gøres opmærksom på, at et flertal eller mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal i folketingssalen.

P. u. v.

ANNE BAASTRUP

Formand